

†
Pest, aug. 28-án 1861.

12513 / 186.

Édes barátom!

A helyett, hogy veled újabb polemikába légyteltem, inkább el-
mondok néhány dolgot, melyeket te ott a távolban sohasem
látál, de teljes mértékben csak úgy tudnád néldénylani,
ha közel volnál hozzám.

Danzára elismerő nyilatkozásaidnak, sőt dícséreteimnek
tudom, én, hogy szerkesztésed nem elégit ki leged - hozzá
tegyem hát, hogy engem is sem.

Midőn a múlt nyáron Pestre költözésed lehetővégező
több tanácskozásaim poszt barátainkkal, s a Kir. Társaság
igazgatói állomása nem látszott elég békés alapnak, hogy
ez elébe vágyó lépést tegyünk: inkább jött egy képirod. vagy
aesthetikával vegyes tartalmú lap készítése.

En elég gyarab voltam, hinni annyit, varázslat mevesorok,
s bírtam valami cskét magamban is, hogy amare elig vonjak,
csöndel bírand írókat is körönlégek körönlégek csaportok,
ni, s ön magamat sem tartam képtelennak egy írni kör
munkáltságomat körönlégek.

Utánottam. Leveleim néhánykorok, a régi jók körönlé,
keve, virháugró költöttek. Iróci egyrönlé rök, fók kö,
xvös programról 8c. Skó sem volt. Társam négy alkalmi,
kai kapacitásunk közt a többiig vállalkozó is alig más,
hasznát vagy papros, hasznátalan írókötés maradt.

Miért nem léptem hát vissza? Akkor, mikor már a
lépés megtörtént, mikor már az igazgatóválasztást megvalósít-
tam, mikor már a társaságban volt? Nem le-
népem leny, vagy legalább folyamatosan volt? Nem le-
kelett.

A képirodákban, írók tompa hallgatással, vagy né-
melyik tan körönlémele, várak: no látszik, mi fog
törkenni, milyen lesz az a mintalap? Eljött november
elje, s meg egyéb kéziratos - beu kéziratos valósg. -
nem volt kéremlés, mint Fonyóánál egy, Stáier ut
egy verse. Kife tudod, hogy ha a társasági beu
köntös vételek ki nem fogja, az elbó kéremlés ki
sem bírtam volna állítani!

E fuvolt helyzet - kéjebb nagyobb mértékben -
mai napig tart. Stáier K. egy jó tulajdonát nevének
szegidül a helyzetben: azt hogy a társaságról is néhány
ora alatt exikket. Ha egy képirod. így áll, hogy min-
Den kiállítások köremlés kéremlés megöklül, hogy
kannan vegyes legendó kéremlés - csak kúrs helet
no - a mi legalább magyarul van: az egy képirod.
nem lehet kálaváslau vly dulgeris tört iranyában
mint K. K.

Láid, nehem a legnagyobb lelki aggodalmat kirt
(régis fejjel) iram, kell mindent. Kedv, idö, s aton meg,
göködel nélkül, hogy csak körönlé is kéremlés ki kollam,
alól. Majd föcikket, majd kritikát, majd - szegidforrajfut
néllül, mess idö, s nyomoru, cepsain nem enged - kúrtro,
dalmat. A varr is rän mérték, foham tán akint fixezel elő

7 novellát magam fordított!!!

hogy nagyobb népi magam fujon, imium de e nyugvulau
állapottban teljes lehesellen, szoval le a napi kincrig es
concreuraig mindent kell csinálnom. Kellő segitelen pen,
xert sans kaptak — penk meg ninsen is.

Ita ez erdig lehangulo, nem lehet jobba az anyagi helyzet
sem. — Steckenap, ugyan meg fixaci diamat, de az is mi
gin, lehet ma, kes ho miha felmutat — gondolom fel
is mond. 750 elofixesimnel, zobbnel kellene lenni e feleltben,
hogy folyassa tovabb. En e frauntol megre jaro.

Mindemel nem panapulis ellened hozom fel, hogy
ittad a polemieu cikket. Kidd el: iruktem neki
— mere cikkt, kekirat. Ita ez nines, nem volna mit
adnom, ma a jovo frauba.

Ezen ily helyzetben volna akkor, midin stark K.
ama famosar cikket isza ellened. En kirtem ol, injon
fo cikketet valarint, de hamar, mere semmi fixaci
a jovo fraura. Megire, heitidte. Ita hogy oly bornire,
mat, hogy he nem latam volna, hogy mi nem all
beune. Ita a gyerec jott, atam kellett. Atam meg
ava is frauntotam, hogy te feledni fogom: az igar,
sig is kiderul, idj cikkt is lex.

Immortalitas ugy-e, jellemtelenseg? De leprel
magad helyzetben.

Ita egyeb ellenige nem volna is e lapnal, ma
az, hogy fele kritika, fele fejirodalom, — vespedet
nehelyzetbe szul. Hogy biraltam is ara kimitelesen
kemenyseggel, hitul a jovo fraura cikket, merke
novellai verok. En elvileg nem vagoz ellened a
kemenyhangu kritikainal, de lapomban kivihetelen.
Atore elvul kelle tunkani: az igarsagrol, meggyzo
distol nem tavozva, oly feleden jovin, a hogy csak
lehet. Hogy az igarsaghoz, elvi meggyzo rökter — jóval
a foriter in re- hex, a mennyire lehet told, meg st. k.
„Crakja is „Versei” biraltabau is megalkotam: az
talain te sem fogad Hitani fogadni kerem.

Talain — so! amyi mint bizonyos — okrohoben
megkuntit lapom. Lehet, senki sem fogadjis meg; lehet
te is ugy velkedel, jobb semmi körtiny, mint ilyen.
Clab ara fajvatudau, ha feltennid robaum, hogy
kerdesben nem vexitket a legjobb frauntel: örneke,
ni az irvi sebesiget, valamint joravalt hoz,
monis lete. Bizonytalann Bizalmatlansag fogatna
elfo leptomat, bizalmatlan sag, kiret egon pályad,
mon. A majus, harmadrentu körtin is vöskuvaulau
idlene, cupan nehany regi barátom nem huggott el

egészen, meg a legelőbb kezdők, kik elapott világot leg,
alkalmasnak, hogy elv' nevelők, vagy bejellezők és
nyomtatva léssék. Az esztendőben, kritikában
Kunairodának, kedv, elengedő idő nélkül a megfom,
colóra, a min a napi früközg parancsolt, rögző,
növe, folysonat agyódat, réjeuról phykikai bajok
köreket.

Belátom, hogy ez állapot így tarthatatlan.
Mi lesz utána? nem tudom. De állok, nővel, családval
a nagy város színekegében. De a műltora nővel, bár
bajom nem enyhíti, megnyugtát az, hogy helyresem,
ben szerkeszem esztendőre volna feltal többé, mint
én. Hibám, hogy, főt nem is merem iróvalni áll,
posainkat, mielőtt magam a kisérletre frantam.

Köszönetet mondok, ez mind nem segít. Durább ké,
gíve az, ha lapom hátrólvó frantam így áll,
hatnám öfke, hogy - ha még elv' lehet - bírhat
gerjessem a jövő erre, ha pedig hal, ne segge lehetem,
né egy más tartalmai lap szerkesztés, mire valófrind,
leg früközgére lefret újra. Akiré kírlek, ha va,
dánid van, küldd be még. Novellám - a folyó for,
dikai után, mely egy párframra még elég - sen mi,
sines - se jó, se rofk, még kezdő kírlet fris. Bi,
váltat már 1. szeptemberben épen nem tudok mit
adni, még tárgy fris, hogy rögzőörrel. Főcikkül
a Brassai báciénal folytatásás lihegre várom.

Dijadat illetőleg nem mindaprom el a kírlet,
mereset frantatás.

Isen áldjon meg, de Palim, stent, mint én
szerelek daczára apró kímélődésimnek. Kedves
nődet melegén inöröljék, gyermekeidet csóboljál,
maga még távolból, de talán nem sokára itt is.
Áldjon meg a szerető mindnyájotokul!

szigor baráttal
Aranyseves

U. i. A sine curat nem vettem egészen
magamra, de meg nem állhatam, hogy
fel ne kírlet. Valóban: én kítelem némi
"sine curat" a szerkesztésben, a tanáriághoz képest. Remélttem,
hogy el lehet látva elengedő folyóráttal arra, hogy in,
kább szerkesztés" legyen, mint robotban folyóráttal munkatás.
sa, új dandára, curatorra lapomnak. Kítelem, hogy lez
annyi stabil lehettem, mi frint csak jó kedveimben dol,
gorom, helyi hívatás folytatás, lapomban, a fruközg
araz a jobb munkát - bizonyos el frint ittre utárol utárol utárol
hagy annyit időre, hogy nyugatman fruközg fruközg fruközg
fruközg fruközg fruközg fruközg fruközg fruközg fruközg fruközg
alkattam, hogy a fruközg fruközg fruközg fruközg fruközg fruközg fruközg fruközg
pár felkírlet jels se legyen.

